

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXV. Successio Prophetæ Domini Elisei in spiritu & prælatura S. Eliæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

monasticæ, ad imitationem eorum, laudabiliter conversati.

Alias posterior pars cap. XXI.

CAPVT XXIII.

Cur Eremitæ Carmelitani interdum Anachoretæ nominati?

PRædicti autem Monachi à plerisque fuerunt Anachoretæ idcirco appellati; quia corda sua angentes jejuniorum inedijs & cæteris corporis angustijs, non timuerunt, ut dictum est, ab imitatione ELIÆ incessanter & continuè penetrare vastos recessus solitudinis montis Carmeli, & aliarum eremorum terræ promissionis: ubi cogitationibus sanctis, & intensione orationum, ac cæteris armis iustitiæ muniti, non solum occultas diaboli insidias vincebant; sed & apertos conflictus dæmonum calcantes, tanto conatu mentes suas, ad exemplum ELIÆ Principis eorum, sursum in DEI contemplationem elevabant, * ut in cælestibus choris putarentur translati, & revelatâ facie gloriam DEI speculari, perfruentes colloquio DEI, cui puris mentibus inhærebant.

Alias cap. XXI.

CAPVT XXIV.

Propheta Dei ELIAS in paradysum translatus, olim rediturus.

Legitimè itaque ELIAS administratâ Religionè per eum institutâ, agnovit per divinam revelationem, quod DEUS volebat eum ab hoc mundo elevare per turbinem ignis in paradysum voluptatis. Pergens ergo ad locum undè assumendus erat in cælum: profectus est cum Eliseo ejus discipulo ad Jordanem, quem ELIAS pallio suo involuto percussit: & sicut sacra libri Regnorum tradit historia, divisæ tunc fuerunt aquæ Jordanis in duas partes, cedentes illis DEL viris; qui transierunt per siccum alveum fluminis. Cumque pariter incedentes sermocinarentur, ecce cutrus igneus & equi ignei eis apparuerunt, qui utrumque ab invicem dividerunt: quoniam remanente Eliseo in terra, ELIAS receptus in curru equorum igneorum, ascendit per turbinem ignis in cælum, id est, in paradysum voluptatis: qui, longo maris & terræ tractu à nostrâ habitabili secretus, ad eodè * est editus, ut penè usque ad cælum artingat. In quo loco unâ cum Enoch, qui longè ante illic ELIAM præcesserat, vivet ipse ELIAS in magna quiete carnis & spiritus, usque ad tempus Antichristi: sed tunc in hunc mundum revertetur: quemadmodum testatur Dominus, dicens: ELIAS quidem venturus est, & resurget omnia.

Alias posterior pars cap. XXI.

CAPVT XXV.

Successio Prophetæ Domini Elisei in spiritu & prælatura S. ELIÆ.

PRiùsquam autem ELIAS de hoc mundo transferretur in paradysum voluptatis, fuit ei curæ, suâ imminente translatione, monachos discipulos suos, filios Prophetarum sigillatim visitare, & de patre idoneo eis providere; qui eos omnes generaliter loco ejus regeret & gubernaret. Propter quod descendentes ipse & Eliseus de monte Carmeli, venerunt ambo in Galgala, deinde in Bethel,

& deinde in Jericho. Nam, sicut prædiximus, in his locis habitabant viri religiosi filij Prophetarum, ELIÆ discipuli, quos ipse visitans conuocavit, ut in proposito disciplinæ propheticæ & vite monasticæ perseverarent, & ut de imminenti ejus corporali absentia tristes non fierent. Quibus visitatus valefaciens, petrexit cum Eliseo ad Jordanem.

Sequebantur autem eos quinquaginta viri de filijs Prophetarum, qui steterunt: è contra longè, quando ELIAS & Eliseus Jordanem transibant pede sicco. Quo pertransiit, dixit ELIAS ad Eliseum: Postula quod vis, ut faciam tibi, antequam tollar à te. Habebat autem ELIAS duplicem Domini spiritum, videl. spiritum occulta, præsertim futura, prophetandi, & spiritum miracula faciendi. Quorum spirituum non unum solum, sed duplicem prædictum postulans Eliseus, dixit: Obsecro, ut fiat spiritus tuus duplex in me. Prædixerat autem DEUS ELIÆ, dum manebat in monte Oreb in ostio speluncæ: Eliseum filium Saphat, qui est de Abelmeula, unges Prophetam pro te. Per quæ Domini verba intellexerat ELIAS, non quidem quòd Eliseus esset ei succellurus in spiritu signorum; sed solum quòd post translationem ejus ab hoc mundo, esset ei Eliseus succellurus in altero spiritu, scil. prophetico. Propter quod Eliseo, petenti suum duplicem spiritum, respondit: Rem difficilem postulas; sed pendens tamen à DEO, quòd si Eliseus esset dignus videre modum illum arcanum & mirabilem, quo DEUS sublevarit eum in cælum, imperaret quod ab eo postulaverat, confestim adjecit: Verumtamen si videris me, quando tollar à te, erit tibi quod petisti. Et quia Eliseus vidit eum tolli à se, idè quod ab eo postulaverat obtinuit, succedens ELIÆ tam in spiritu signorum, quàm in spiritu prophetiæ, quemadmodum Sapiens testatur, dicens: ELIAS in turbine teclus est, & in Eliseo completus est spiritus ejus.

Videns itaque ELIAS discipulum suum Eliseum suo spiritu plenum, novità DEO eum factum perfecte idoneum ad regendum suos discipulos filios Prophetarum: propter quod totius Religionis per eum institutæ commisit tunc sibi regimen & magisterium. Et in hujus signum tradidit tunc Eliseo suum insignem * Religionis habitum, relinquens ei pallium suum, dum ferebatur in cælum. Quo Eliseus se optiens abjecit à se vestimenta sua, in duas partes scindens ea, ut filij Prophetarum videntes eum habitu ELIÆ indutum, agnoscerent eum spiritu ELIÆ repletum, & sic recipere eum promptius pro ELIA in Patrem eorum & magistrum. Et rediens inde percussit bis pallio ELIÆ Jordanem, videntibus vicis religiosi, filijs Prophetarum, qui è contra erant ejus regellum expectantes. Et cum vice primâ non fuissent divisæ aquæ, in secunda tamen vice, divisæ sunt, hinc inde aquis Jordanis, transiit Eliseus per siccum alveum fluminis.

Cernentes ergo filij Prophetarum, Jordanem miraculosè cessisse Eliseo, agnovērunt eum succedere ELIÆ in duplici spiritu prædicto. Propter quod ad invicem dixerunt: Requievit spiritus ELIÆ super Eliseum. Et venientes in occursum ejus adoraverunt eum proni in terram, recipientes eum pro ELIA in præcipuum eorum Patrem & magistrum, quem videbant habitu ELIÆ & spiritu dotatum. Præbuerunt autem ex hoc actu formam suis succelloribus, ut quando ab eis erit ablatus Pater eorum præcipuus, illum loco ejus in Patrem humiliter super se suscipiant, qui exemplo Elisei erit ad eos per signa & prodigia à DEO missus. Signis verò non

appa-

apparentibus, omni sollicitudine unanimiter studeant illum ex eis in Patrem super se ponere, qui procedat ceteros in spiritu & virtute ELIÆ, sicut Eliseus hos viros procedebat, qui etiam receperunt in Patrem super se.

Alias cap. xxv.

CAPVT XXVI.

Miracula quædam S. ELISEI, ipsiusque paterna sollicitudo pro commissis sibi filiis.

Miracula coram Filiis prophetarum. Distinctio virtuosorum Jericho, a Filiis Prophetarum. 4. Reg. 2. Ibidem.

Uiceptō itaque ELISEUS regimine prophetice Religionis per ELIAM instituta, sollicitus fuit cuneos monachorum, filiorum Prophetarum sigillatim visitare: quōd cupiens consolari, de absentia ELIÆ, operabatur coram eis signa & virtutes: tum, ne in vacuum videretur gratiam DEI recepisse, tum, ut per hoc eis ostenderet se gerere vices ELIÆ; tum etiam, ut sic eos solidaret in perseverantia vitæ monasticæ. Nam cum esset apud monachos, filios prophetarum habitantes in Iericho, a eis cernentibus dulcoravit Eliseus ad petitionem virorum Iericho amaras aquas civitatis, mittendo sal in aquam fontis.

Cum autem in ad ascenderet ad visitandos filios prophetarum habitantes in Bethel, viri civitatis illius, qui erant idololatæ, habebant ipsum propterea exosum, quia erat cultor veri DEI: in cuius contemptum provocaverunt tunc pueros eorum parvos, ut deriderent Eliseum. Et egressi pueri de civitate, illudabant ei dicentes: Ascende calve, ascende calve. Eliseus autem per hoc intelligens DEUM verum, cuius cultor erat, floccil pendit a virtus civitatis, cum respexisset pueros, maledixit eis in nomine Domini: ut sic magnificaret in civitate nomen veri DEI, quem contemnebant illi. Et mox egressi de saltu duo ursi, laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros: quod scientes viri civitatis timerunt valde nomen DEI Elisei. Filij verò Prophetarum illic commorantes, viso hoc signo, cum gaudio & honore receperunt e Eliseum in Patrem eorum & magistrum. d. Abijt autem inde Eliseus in montem Carmeli, & visitans & consolans filios prophetarum habitantes ibi: apud quos tunc non diu mansit: quia desiderabat prius cæteros filios prophetarum visitare, & tandem in montem Carmeli redire. f.

Pergens ergo inde in Samariam, visitavit filios prophetarum illic habitantes: ubi relictam prophetæ b. Abdia oppressam alieno ære, propter alienationem quam fecerat Abdias centum ELIÆ discipulis, quos absconso servaverat in speluncis, & Eliseus a debito relevavit, & victum sibi, & suis filiis ministravit, multiplicans miraculosè in magnam quantitatem parum olei, in domo mulieris inventi: quod ipsa vendens, & creditoribus satisfecit, & de reliquo pretij victum sibi & filiis suis procuravit.

Rediens ergo inde in Eliseum in montem Carmeli, transit per civitatem Sunam, ubi erat mulier quædam magna, ad quam in Eliseus divertebat, quoties per Sunam transibat: quem mulier prædicta in suo hospitio honestè recipiebat, in quo cenaculum sibi fecerat, & ei decenter de suis facultatibus ministrabat. Quæ cum filio careret, eò quod haberet vitum ineptum ad generandum, propter senium, promisit sibi Eliseus in remunerationem dictæ hospitalitatis, quod filium de viro suo conciperet, & haberet. Et cum ita

1. hom. à Jesu Opt. Tom. I.

ei evenisset, contigit processa temporis quod postquam puer creverat, mortuus fuit. Indicavit ergo mulier viro suo, se velle ad Eliseum ascendere in Carmelum. Cui vir nesciens filium esse mortuum dixit: Quam ob causam vadis ad eum? hodie non sunt Kalendæ, nec Sabbatum, quasi dicere velle: si hodie esse festum, causam haberes ascendendi ad eum.

Consueverant siquidem devotæ personæ, benedictionem secum victualium afferentes, visitare diebus festis Eliseum, & ceteros monachos montis Carmeli: præcipuè autem devotione audiendi ab Eliseo, & ab alijs prophetis, verbum DEI. Cum ergo venisset mulier illa ad Eliseum in montem Carmeli, corruens apprehendit pedes ejus, & dixit ei: Nunquid petivi filium à te? Nunquid non dixi, ne illudam me? Illudam se reputabat, eò quod filium, quem sine ejus petitione sibi Eliseus à DEO impetraverat, ita citò perdidisset. Cernens autem Eliseus eam in amaritudine magna positam, surgens secutus est eam in domum suam, & ingressus in cubiculum, ubi puer mortuus jacebat, suscitavit ad DEUM oratione, suscitavit à mortuis puerum. Quem cum matri assignasset vivum, illa corruens ad pedes Elisei adoravit super terram, gratias reddens DEO & Eliseo. Per hæc itaque prædicta signa, & plura alia, manifesta sunt Eliseus religiosi viri filijs Prophetarum ELIÆ discipulis duplicem ELIÆ spiritum esse in eo completum: & propterea prædicti omnes monachi receperunt eum pro ELIA in Patrem eorum præcipuum & magistrum.

Monasteria frequentata audiendi verbi Dei causa. Ibidem.

Alias cap. xxv.

CAPVT XXVII.

Admirabile institutum Rechabitarum ex imitatione instituti Filiorum Prophetarum.

ELISEUS etiam per signa & virtutes, quæ operabatur inter plebes, trahebat ad suam propheticam Religionem multos devotos homines. Inde est, quod vir Dei Jonadab filius Rechab, sciens Eliseum à mortuis resuscitasse Sunamitis filium, tractus fuit per hoc ad sequendum in prophetica disciplina vitæ monasticæ prophetam habet illum. Cinai verò progenitores Rechab hominis Dei, qui ab inclyto Jabez legis doctore fuerant profunde in lege DEI erudit, suos posteros legem DEI canere, & laudes ejus resonare docuerant. Jonadab autem in his omnibus plenè instructus, ad majorem perfectionis cumululum, fuit, ut præmittitur, Eliseum Prophetam in monastica vita eremitica imitatus. Et quamvis in virginali castitate Eliseum sequutus non fuerit, volens propter fragilitatem carnis tam se quàm suos uti conjugio, & prolem ad cultum DEI licitè procurare, iam exemplo Elisei, relictis omnibus extra urbes, cum Cinai ab eo descendentes, in tabernaculis habitavit: de quibus in libro Paralipomenon legitur: Hi sunt Cinai, qui ventrunt de calore, hoc est, de fervore vitæ religiose, domus Rechab, canentes atque resonantes, & in tabernacula commorantes.

Cinai eruditi in lege Dei. Jud. 4. Fuit: even, pro, fit, quod erat in ms. Gado.

Procreare, elegimus ex Ven. pro, procure, quod pherica disciplina vitæ monasticæ prophetam habet ms illum. Cinai verò progenitores Rechab hominis Dei, qui ab inclyto Jabez legis doctore fuerant profunde in lege DEI erudit, suos posteros legem DEI canere, & laudes ejus resonare docuerant. ortographica correctio. Paral. 2. B. Hieronimus, & cetera. Palastin. aliam legerunt, 70. editionem librorum.

Cinai itaque ab hoc Rechab descendentes, & cum Jonadab filio ejus Religionem Elisei eremiticam sequentes, dicti sunt Rechabitarum: quorum pater, scilicet Jonadab, per Eliseum Prophetam in disciplina prophetica monasticæ vitæ eremiticæ benè doctus, injunxit ipsis Rechabitis, & cunctis Cinai ejusdem propositi per affinitatem eis conjunctis, cetera præter continentiam in institutione Elisei consulti: ut videlicet Patri eorum semper obedirent.

Paralip. ab ea que nunc habetur. Quinam pro, priè Rechabitarum.